

VINGSLAG

KYRKSLÄTTS SVENSKA FÖRSAMLING

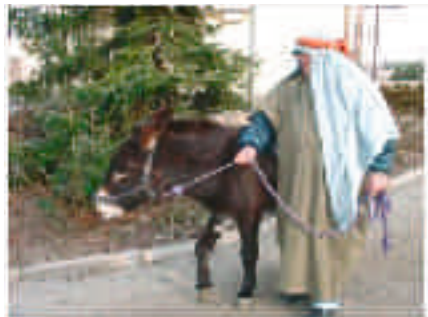
2~2009

Speciella gudstjänster under våren och sommaren 2009

Påskens gudstjänster:

Påskvandring

Sö 5.4. Palmsöndag

Kl. 12 Påskdrama i samband med mässan i Kyrkslätts kyrka. Frivilliga medarbetare tar oss med i påskens händelser. För skolelever och barngrupper uppförs påskdramat måndag 6.4 och tisdag 7.4 kl. 9.30 och 10.30.

Stilla veckan

Måndag 6.4.

Kl. 18 passionsandakt i Evitskog skola.

Tisdag 7.4.

Kl. 18 passionsandakt i Masaby kyrka.

Onsdag 8.4.

Kl. 18 passionsandakt på Stor-Raula i Lappböle.

To 9.4. Skärtorsdag

Kl. 18 nattvardsmässa i Kyrkslätts kyrka.

Kl. 19.30 nattvardsmässa i Haapajärvi kyrka.

Fredag 10.4. Långfredag.

Kl. 12 gudstjänst i Kyrkslätts kyrka. Mikaelikören medverkar.

Påsktiden

Söndag 12.4. Påskdagen

Kl. 12 högmässa i Kyrkslätts kyrka.

Måndag 13.4. Annandag påsk

Kl. 16 (OBS tid och plats!) Psalmgudstjänst i Kyrkslätts kyrka. Mikaelikören medverkar.

Speciella gudstjänster

Torsdag 23.4 kl. 19

Scoutgudstjänst i Kyrkslätts kyrka.

Söndag 26.4 kl. 12

Familjegudstjänst i Kyrkslätts kyrka. Eftisbarnen medverkar.

Måndag 27.4. Veterandagen

Kl. 11.15 kransnedläggning vid hjältegraven.
Kl. 11.30 tvåspråkig andakt i Kyrkslätts kyrka.

Söndag 17.5. De stupades dag

Kl. 10.45 kransnedläggning vid hjältegraven.

Kl. 11 tvåspråkig andakt i Kyrkslätts kyrka. Därefter kyrkkaffe i församlingshemmet.

Söndag 31.5. Pingstdagen

Kl. 12 gudstjänst i Kyrkslätts kyrka. Speciellt inbjuds veteranerna.

Söndag 12.7 kl. 13

Friluftsgudstjänst på Stor-Raula i Lappböle.

Födelsedagsfest?

70, 75, 80, 85, 90, 90+?

Söndag 24.5 kl. 12 högmässa i Kyrkslätts kyrka. Speciellt inbjuds jubilarerna. Mässan radieras. Efter mässan födelsedagsfest och församlingsträff med program i församlingshemmet i centrum.

Sommargudstjänster i Obnäs Havskapell

kl. 14 söndag 28.6, 19.7 och 16.8.

Konfirmationer

kl. 12 i Kyrkslätts kyrka på Kristihimmelsfärdsdagen torsdag 21.5 och söndagarna 16.8, 23.8 och 30.8.

Utfärd till Finska Missionssällskapets sommarfest i Tammerfors lördag 6.6.

Anmälan till Rune Lith tfn 0500-687 023 senast 20.5.

Gudstjänster

Kyrkslätts kyrka kl. 12 i regel varje söndag/helgdag. Haapajärvi kyrka kl. 10, 1 gång i månaden. Masaby kyrka kl. 16 (OBS tiden), 1 gång i månaden. Se veckoannonseringen i Kyrkpressen och www.kyrkslattsvenska.fi

LEDAREN:

Vår uppgift

Sammanfattning av församlingens strategi 2015

Vår uppgift är att vara kyrka, förvalta Guds budskap till människorna, budskapet om Kristi frälsningsgärning.

I den uppgiften behöver vi vara något av en översättningsbyrå, så att Guds budskap når fram i begriplig form. Varje församlingsmedlem är därför en viktig ambassadör för församlingen där hon/han finns.

Församlingens uppgift är att stödja sina medlemmar och deras kristna kallelse i vardagslivet. I verksamheten vill vi lära ut det grundläggande innehållet i tron och förverkliga ett mångsidigt gudstjänstliv. Vi strävar till att i alla verksamhetsformer ta oss dit människorna är och sänka murarna mellan människogrupperna. Beredskapen att möta människan i alla olika livssituationer är viktig för oss.

Församlingens livsstil består av diakonin eller tjänsten, som innebär att gemenskapen med Gud och omsorgen om vår nästa bildar en helhet. Gemenskapen gäller både förhållandet till Gud och till medmänniskan, men också gemenskapen med Guds skapelse.

Vi vill bidra till att hela de relationer som brustit genom syndafallet och bygga upp församlingen som ett vinträd, där Kristus är stammen och vi är grenarna. I församlingen vill vi växa i en process där vi lär oss mera om budskapet och om gemenskapen.

En viktig del i både gemenskap och tillväxt är tillbedjan, förundran inför det Heliga, t.ex. i form av gudstjänst, andakt och bön.

Kom gärna med i gemenskapen!

Bo Ekström, kyrkoherde

Församlingarnas lopptorg i Gesterby

Silverhagen 6, öppet onsdagar kl. 15–18. Varor tas emot under öppet-hållningstiden. Kontakta diakoniarbetarna om andra tider och platser för mottagning av varor. Med inkomsten från lopptorget stöds diakonin i vår egen församling och insamlingen Gemensamt Ansvar.

INNEHÅLL:

Speciella gudstjänster 2

LEDAREN 3

PÅSKBERÄTTELSE 4

Diakonissan
MAY LINDSTRÖM
är tillbaka i vår
församling 5

Närbild av en
gammal Kyrkslättsbo:
LISA RÖNNBERG 6

Aktuellt &
UNGDOM 8

PÄRMBILD:
Urnelunden
Foto: Timo Merensilta.

VINGSLAGS REDAKTION:

Bo Ekström, chefredaktör
och ansvarig utgivare
Sheila Liljeberg-Elgert, redaktör
Richard Elgert, layout

Redaktionens adress:
Kyrkslätts svenska församling
PB 26, 02401 Kyrkslätt

Tryckeri: Auranen Oy, Forssa
ISSN 0786-4868

Redaktionsråd:
Sigbritt Backman
Tove Fagerholm
Jonas Hermansson
Monica Heikel-Nyberg
Sheila Liljeberg-Elgert
Christer Lönnberg
Margareta Öfverström
Regina Söderblom, sekreterare

Påskberättelse

Så det var så här det skulle sluta... Tobias kände tårarna tränga fram, och böjde på nacken, så att ingen skulle se. Här i folkhopen ville han inte gärna bli sedd som en av de avrättades vänner, det kunde vara farligt. I skydd av sin huvudduk kunde han i alla fall inte låta bli att gråta, när han hörde hammarslagen. Nu reste de korsen, och på det mittersta av dem hängde hans Jesus.

Hans Jesus, ja, så hade han vant sig att tänka på pojken. Det hade varit något speciellt med honom, ända sedan han föddes. För Tobias del började det hela utanför Betlehem, den där stjärnklara natten en gång. Självt hade han varit en alldeles ung pojke, ute för första gången med de äldre männen bland fåren.

Natten i stallet hade ändrat hela hans liv. Inte till det yttre, han arbetade fortfarande som herde, men så att han själv blev en annan. Någoting i det lilla barnets blick fyllde honom med ömhet. Sedan dess led han inte av smutsen eller kylan ute på fälten eftersom han hade fått gåvan att se dem alla, varje enskilt djur, som en egen person. För honom blev varje magert lamm oändligt dyrbart, ja det hade faktiskt hänt att han lämnade hela hjorden vind för våg för att leta reda på en ensam stackare.

Alltid då det var möjligt hade han försökt följa med Jesus liv. I början, under de år Maria och Josef höll sig gömda i Egypten, var det svårt men sedan gick det bättre. Familjen hade ju slagit sig ned i Nasaret, där Tobias hade släkt som han kunde göra sig orsak att besöka. Och de senaste åren var det inte svårt alls att höra om Jesus; luften surrade av rykten, det ena mer osannolikt än det andra.

Johannes, profeten sades ha döpt Jesus och kallat honom för Guds lamm. Det kändes bra att tänka på Jesus som lamm. Tobias lät tanken glida tillbaka över alla de lamm som han hjälpt till världen: storögda, tillitsfulla, fulla av liv. Dilamm, flasklamm, offerlamm.

Visste Johannes vad han sade när han talade om Guds lamm, som bär världens synder? Här ute på Golgota blev allting så ohyggligt klart. Lammet som offras för världens skuld – den brutne mannen som ännu levde där på korset.

Tobias rättade till huvudduken för att kasta en sista blick på Jesus, innan han var tvungen att vända tillbaka till hjorden. I samma ögonblick lyfte Jesus på huvudet och såg rakt på honom.

Det var som att se ett lamm i ögonen ögonblicket innan slaktkniven höjs: det nakna lidandet och underkastelsen inför det oundvikliga. Utan att

tänka på det lyfte Tobias högra handen och gjorde tecknet för välsignelsen, som han alltid brukade göra över sina lamm. I det samma log Jesus, ett snett och nästan omärkligt småleende. Det kändes som om välsignelsen hade vänt i luften för att i stället vända tillbaka till Tobias. Och inte vilken välsignelse som helst: det var som att bli välsignad av en kung, på väg hem efter att ha besegrat fienden. En, för vilken ingenting längre är omöjligt.

Ögonblicket var förbi och Jesus sänkte åter sitt huvud. Tobias vände sig om och började vandrigen hem, fortfarande med välsignelsen som en skyddande mantel omkring sig.

Så det var så här det skulle sluta: det lamm som skulle offras blev i stället det som välsignar. Och det som skulle vara slutet på allt blev början på någoting alldeles nytt...

Text: Monica Heikel-Nyberg

Diakonissan My Lindström är tillbaka i vår församling

May, eller My, som hon kallas här i Kyrkslätt, har redan tidigare arbetat i Kyrksläotts svenska församling. Till sin grundutbildning är hon sjukskötare från Diakonissanstalten. För att också få den andliga delen av omvårdnaden av människor gick hon en 1½ års fördjupningskurs vid Diakonissanstalten under de år hon tjänstgjorde i Kyrksläotts svenska församling.

Hösten 1990 började hon i Kyrkslätt och var då den enda diakonissan i församlingen. Tiden var mycket jobbig. My funderade länge på, hur hon bäst skulle kunna sköta sina uppgifter både i församlingen och samtidigt ta hand om sin egen familj, speciellt då hennes mamma behövde hjälp och extra tillsyn. Därför beslöt hon sig hösten 1995 för att söka tjänsten som diakonissa i den tvåspråkiga församlingen i Ingå.

Familjen Lindström är bosatt i Ingå. My säger att det går bra att komma med buss från Ingå till Kyrkslätt, det finns en hållplats nära hennes hem. Hon kör nog bil, men på vintern känns det tryggare att använda buss.

Arbetet i Ingå går mycket på finska. Det verkar som om de finskspråkiga Ingåborna har lättare att söka hjälp från församlingen och vänder sig då till diakonissan. Den svenskspråkiga befolkningen har sedan gammalt fungerande nätverk och tröskeln att söka hjälp av utomstående är högre.

Passar in i livssituationen

Arbetsdagarna blev ofta mycket långa. Det kunde hända att någon ringde och frågade om en tid att träffas och när svaret blev 'jag är ledig klockan 8 på kvällen' så tyckte den som ringde 'nä, vi träffas då'.

När det nu behövdes en vikarie för Birgitta Brink-Jokinen, som fram

till december skall tjänstgöra som sjukskötare i psykiatri vid HNS/Jorvs sjukhus, tyckte My att detta är precis det som just nu passar in i hennes livssituation.

"Stora öron" behövs

Under den korta tid hon har varit här, har hon redan kommit underfund med att hon har bra arbetskamrater. Atmosfären i församlingsarbetet är öppen och stimulerande.

– Sättet att arbeta är annorlunda. Det är flera som delar på uppgifterna och man kan diskutera med en kollega om någonting verkar invecklat eller oklart. Den mentala ryggsäcken man bär med sig, tynger mindre när man kan öppna den tillsammans med en förståelsefull medarbetare som **Gunne Pettersson**.

Den ekonomiska krisen märks också i diakoniarbetet. I Ingå har flera människor än tidigare redan under hösten och vintern tagit kontakt och ansökt om hjälp. Också i Kyrkslätt

har My märkt att det finns behov av stöd. Inte enbart materiellt stöd utan framför allt en möjlighet att få tala om sina problem med en människa som är beredd att lyssna.

Fastän My har arbetat förut i Kyrksläotts sv. församling så har mycket förändrats under årens lopp. När hon jobbade här tidigare var hennes tjänsterum "vävstuga". Där satt alltid någon och vävde och den möjligheten uppskattades verkligen. Nu när församlingen har flera medarbetare behövdes rummet för andra ändamål och blev ett ljus och trevligt utrymme för diakonissan att jobba i och ta emot besökare.

– Vyerna kommer säkert att vidgas. Men 'stora öron' behövs när en medmänniska kommer med sina problem till diakonissan. Arbetet är inte lika alla dagar under veckan – det är också en del av charmen i uppgiften som diakonissa, konstaterar My.

Text och foto: Ilse Jakobsson-Hack

Diakonins mottagning utan tidsbeställning

Diakonikansliet Oasen, Prästgårdsbacken 11 C, torsdagar kl. 9–11.

Närbild av en gammal Kyrksläottsbo:

Lisa Rönnberg står på förstukvisten till sitt hemtrevliga röda hus vid Bisarvägen 4 och bjuder mig in. Övre Bisar ligger bakom en hög granhäck, Nedre Bisar ett stenkast längre fram.

Vilken idyll med vackra gamla hus nästan i Kyrksläotts centrum! De äldsta stockarna i Lisas hus är från 1700-talet. Senare har huset förlängts i vardera gaveln.

Det doftar härligt av nygräddade semlor inne hos Lisa. Jag får slå mig ner i gungstolen. Jag har kommit hit för att intervjua en äkta gammal kyrksläottsbo. Men där visar det sig att jag inte är helt rätt underrättad. Lisa flyttade till Kyrkslätt först som 17-åring, men då tog hon Kyrkslätt till sitt hjärta helt och fullt och sedan dess har hon känt sig som kyrksläottsbo.

Hennes far kom från Kimito och modern från Vanda. De möttes på Vretshalla Husmodersskola. Lisa föddes i Kimito 1920. År 1924 köpte fadern Sandkulla hemman i Dickursby och där växte hon upp som storasyster bland fem flickor. Lisa gick i Äggelby svenska samskola och vad hon skulle bli i livet visste hon inte, men ett år gick hon i Helsingfors handarbetsinstitut.

– Ganska befängt, skrattar Lisa, inte hade jag alls anlag för sömnad. Det var lika så bra att kriget avbröt den utbildningen.

År 1937 hade Lisas far **Karl Eriksson** köpt Nedre Bisar i Kyrkslätt. Han blev genast god vän med grannen på Åminne gård. Hela familjen kände strax att här i Hindersby skulle de trivas. Allt låg på bekvämt avstånd. Grannarna var hjärtliga och en god

grannsämja rådde – och råder än i dag, vill Lisa inflika.

När kriget bröt ut blev Lisa fältlotta. Gamla och sjuka människor evakuerades till Kyrkslätt och inhystes i Hindersby skola. Där kokade Lisa mat under vinterkriget. Under fortsättningskriget jobbade Lisa på folkförsörjningskansliet i Jolkby.

Helsingfors Aktiebank fanns i Haga och där fick Lisa anställning. Vid evakueringen flyttade hon med banken till Köklax. Familjen Eriksson bosatte sig i Sjöskog, där de bodde ända tills Porkala lämnades tillbaka.

Efter parentesen

Karl Eriksson återvände så snart det var möjligt till Nedre Bisar, och när banken på nytt hade etablerat sig i Haga, bodde Lisa hemma på gården. Nedre Bisar hade varit sjukhus under

porkalatiden. Köksspisen och kakelugnarna var nerrivna, men centralvärmen var delvis i skick. Lisa kokade först mat på ett spritkök medan köket rustades upp. Den första tiden var fadern och Lisa ensamma, modern kom senare med korna. Lisa jobbade på banken och bodde hemma till faderns död 1959. Då flyttade hon in i den röda stugan hon bor i än i dag.

Ursprungligen hade huset skänkts till kommunen som bostad för lärare på Hindersby skola. Marken hörde fortfarande till Nedre Bisar. Efter evakueringen köpte Karl huset åt Lisa, men hon hade det uthyrt och bodde där bara ett år, innan hon 1960 gifte sig med **Erik Rönnberg** och flyttade till Sevalls.

Erik var arbetsledare på Sevalls gård. Han var född och uppvuxen där och övertog arbetet efter sin far.

Lisa (Elise) Rönnberg

Han återvände till Sevalls omedelbart efter evakueringen för att sätta gården i skick. I 20 år, till Eriks pensionering 1980, bodde Lisa på Sevalls. Då flyttade familjen till det röda huset på Bisarvägen 4, där Lisa numera bor ensam.

Erik dog i hjärtinfarkt 1984 och sonen **Lasse** bildade familj. På gamla dagar har Lisa stor hjälp av sina systersöner, som bor på Nedre Bisar. Lasse tittar också ofta in, och trots att han är rullstolsbunden efter

en arbetsolycka, hjälper han både med att skotta snö och bära in ved. Lisa tycker att hon har det så bra en gammal människa kan ha det och hon är glad över att kunna bo kvar hemma.

Föreningsliv

– Hela livet har jag varit Martha, säger Lisa. Mamma tog mig med på marthamöten när jag var liten. I Estby Marthaföreningen var jag ordförande – allt för länge. Man skulle byta ordförande lite oftare, för det är viktigt med förnyelse. Se bara vad **Margareta Öfverström** fick till stånd när hon blev ordförande! Jag är så glad över att hon lyckades driva igenom att vårt Solåsa rustades upp. Estbymartha tänker jag fortsätta att vara så länge jag kan ta mig till ett marthamöte.

Mellersta Kyrksläotts Ungdomsförening var livaktig när familjen flyttade till Kyrkslätt och det hörde till saken att man gick med. Här fick Lisa vänner som nyinflyttad, här möttes man igen efter parenteserna. Då måste taket till föreningshuset Ljungheda förnyas och den starka talkoandan var en viktig kraftresurs. Alla fem flickor Eriksson var engagerade i ungdomsföreningen.

Varje månad hölls månadsmöte med program. Varenda sommar ar-

rangerades en sommarfest och Runeberg firades alltid med en fest. Ofta spelades det också teater. Lisa hade inte lust att spela teater, men hon gjorde sin insats i buffén. Där det behövdes praktisk handräckning ställde

Lisa upp. Hon satt med i föreningens styrelse och eftersom hon jobbade på bank föll det sig naturligt att hon var kassör.

– Dagens ungdomar förstår nog inte hur vik-

tig ungdomsföreningen var för hela samhället. Idag finns det så mycket annat att roa sig med och så mycket att göra på fritiden, men sammanhållningen som föreningslivet stod för finns inte mera.

Sankt Mikael's gille

Efter parenteserna fanns det en gemensam utmaning för Kyrksläottsborna: att restaurera kyrkan. Det var nödvändigt att skaffa nya textilier. Kyrkan måste ju förses med värdiga prydnader. Man ville beställa antependier designade av **Dora Jung**. Hon hade en väverska, **Marita Mattson**, som var bosatt i Tolls. **Margit Henricson** kom med idén att ordna en stor fest för allmänheten i Helsingfors med ett lotteri med 5 000 lotter för att finansiera projektet, och eftersom Länsstyrelsen bara gav lotteritillstånd åt registrerade sammanslutningar grundades Sankt Mikael's gille r.f. hösten 1958.

Margit var den självskrivna ordföranden, **Svea Kallström** blev viceordförande, **Eris Malmström** sekreterare och Lisa Eriksson, senare Rönnberg, utsågs till kassaförvaltare.

– Det var intressant och meningsfullt att vara med i St Mikael's gille, säger Lisa. Först gällde det att pryda kyrkan, sedan kom Margit med idén att bygga Mikaeligården.

– Margit hade de stora visionerna, hon hade också goda kontakter, men inte var det lätt att hantera ekonomin och att skaffa fram pengar till så stora projekt. När **Linnea Schreiber** år 1969 erbjöd sig att donera tomtmark för bygget, var vi ju tvungna att förverkliga Margits dröm. Den 22 januari 1974 murade Linnea Schreiber grundstenen och den 16 november samma år kunde vi inviga Mikaeligården. Alla inventarier var gåvor. Estby Marthaförening skänkte linneborddukar med Dora Jungs rosenmönster.

Kyrkslätt idag

Kyrkslätt har förändrats till oigenkännlighet sedan Lisa blev kyrkslätsbo som sjuttonåring.

– Förändring hör till utvecklingen, och allt är inte till det sämre. Men ögat måste vänja sig, reflekterar Lisa.

Hon tycker att Kyrkslätt är en bra bygd att leva i.

– Här bor trevligt folk, man blir lätt hemmastadd. Här har jag alltid trivts.

Lisa anser också att det är bra att man koncentrerar bosättningen. Hon vill inte sörja över att Kyrkdalen bebyggs. Så vackert som förr blir det nog inte, men landsbygden finns ändå bevarad på nära håll. Var man än bor är det nära till naturen. Vackra och idylliska platser finns kvar också i omedelbar närhet till centrum.

– Se bara på min egen backe, säger Lisa och skrattar. Och gamla Hindersbyvägen, den har inte förändrats mycket den heller.

Vad har Lisa för förhoppningar för kyrkslättbygdens framtid?

– Jag önskar att svenskheten skall bestå, säger hon.

Jag är klar med min intervju. När jag går sticker Lisa en påse med varma semlor i min hand. Det är en gest som egentligen är Lisa Rönnberg i ett nötskal.

*Text: Tove Fagerholm
Foto: Richard Elgert*

Aktuellt

Höstens dagklubbsanmälningar

Vi tar emot anmälningar till höstens dagklubbar inom april månad.

Lyan, Prästgårdsbacken 5, klubb för 4–5 åringar, må, ti, on och to kl. 9–12.

Röda stugan, Prästgårdsbacken 9, klubb för ca 3-åringar, ti och to kl. 9–11.30.

Oitbacka FBK, Kauhalavägen 4, klubb för ca 4–5 åringar, ti och to kl. 9–12.

Masaby kyrka, Tinavägen 4, klubb för ca 4–5 åringar, må och to kl. 9–12.

Anmälningar och förfrågningar:
Gun Nylund, tfn 050-376 1488 eller gun.nylund@evl.fi

Familjerådgivningscentralen i Kyrkslätt

upprätthålls av församlingarna i samarbete med Kyrksläotts kommun. Tidsbeställning:

Ulla Andersson, tfn 2955 6350, Raimo Virtanen, tfn 2955 6360, må–fre, säkrast kl. 13–14.

Besöken är avgiftsfria och familjerådgivarna har tystnadsplikt.

UNGDOM

Ungdomskvällar i Hörnan på torsdagar kl. 17–20

Ett tillfälle att svänga in och ta det lugnt en stund i trevligt sällskap. Spela lite biljard eller sällskapsspel, prata av sig, ta för sig av det som serveras. Plats, sällskap och tid att fundera över livets små och stora saker.

En del torsdagar har ordnat program kl.17.30–19, ibland är det öppet hus och sista torsdagen i månaden avslutas samlingen med ungdomsmässa i Kyrksläotts kyrka kl. 19.30. Hörnan håller stängt torsdag 30 april (Valborg).

UNGDOM

Fair Play på Fullt Allvar på Lek

Som ett tillägg till ungdomskvällarna i Hörnan samlas vi i sportiga tecken varje tisdag kl. 17–18 i Gesterby skolas (Gesterbyn koulu) gymnastiksal.

Innehållet varierar mellan lekar, ultimate, fotboll utan fotboll, sähly, stafetter, volleyboll m.m.

Som utrustning räcker det med bekväma kläder som tål svett, innetossor och humor. Salsturen börjar kl.17, så kom lite innan ifall du ska byta om före det.

För att det ska vara lättare att planera kvällens innehåll och ta med rätt material, önskas att du anmäler dig per sms eller mail till Anna senast dagen innan. Varje vecka skild anmälan.

KONTAKTUPPGIFTER:

Ungdomsarbetsledare

Anna Laasio,
tfn 09-2955 6264,
050-376 1487

T.f. ungdomsarbetsledare, timanställd
Jan-Erik "Janne" Strömberg,
tfn 0400-828 547

E-post:
fornamn.efternamn@evl.fi

Sportig sportlovsskriba

Sportlovsskriban i Piispala gick också den i sportiga och fartfyllda tecken med bl.a. isklättring (bilden uppe), curling, vinterbad och pulkåkning (bilden nere) på programmet. Foto: Janne Strömberg.

Den allra nyaste informationen om ungdomsarbetet hittar du på www.kyrkslattsvenska.fi